

Alli Uunolan revinnäistöitä oli Kivalo-opiston näyttelyssä Simossa. Posliininmaalaustyöt ovat syntyneet posliininmaalauspiirissä.

Hyvä näkö ja kärsivällisyys ovat revinnäiskirjonnassa tarpeen.

Käsitöissä ei ole ikärajaa

90-vuotias Alli Uunola on tehnyt käsitöitä nuoresta tytöstä lähtien. Tällä hetkellä hän tekee revinnäiskirjontaa.

TUULIKKI KOURILEHTO

90-vuotias Alli Uunola harrastaa käsitöitä. Tällä hetkellä menossa on revinnäistyöt, joita Uunola innostui tekemään neljä vuotta sitten tekstiiliopettaja Vuokko Lammasaaren johdolla Kivalo-opiston kurssilla Simossa.

Uunola teki revinnäiskirjontaa näyttöluonteisesti Kivalo-opiston näyttelyssä. Näyttelyvieraat kävivät ihastelemassa valmiita töitä ja kyselemässä revinnäiskirjonnasta tekniikasta.

Revinnäistyön pellavakangas on pingotettu kehikkoon. Kankaasta puretaan lankoja niin, että muodostuu ruudullinen pohja. Liittämällä kaksi lankaa paulapisto saadaan vahvistettu ruudukko, jolle pujotetaan pellavalangalla kirjontakuvio.

UUNOLAN käsissä työ näytti sujuvan helposti. Tekstiiliopettaja Vuokko Lammasaaren tekemää

mallia hän tarvitsi vain esitelläkseen sitä kyselijöille. Menossa on tämän talven neljäs revinnäistyö. Näyttelyssä oli tekijältä kolme valmiista revinnäistekniikalla tehtyä kaitaliinaa.

”Kun pääsen alkuun, en malta millään lopettaa.”

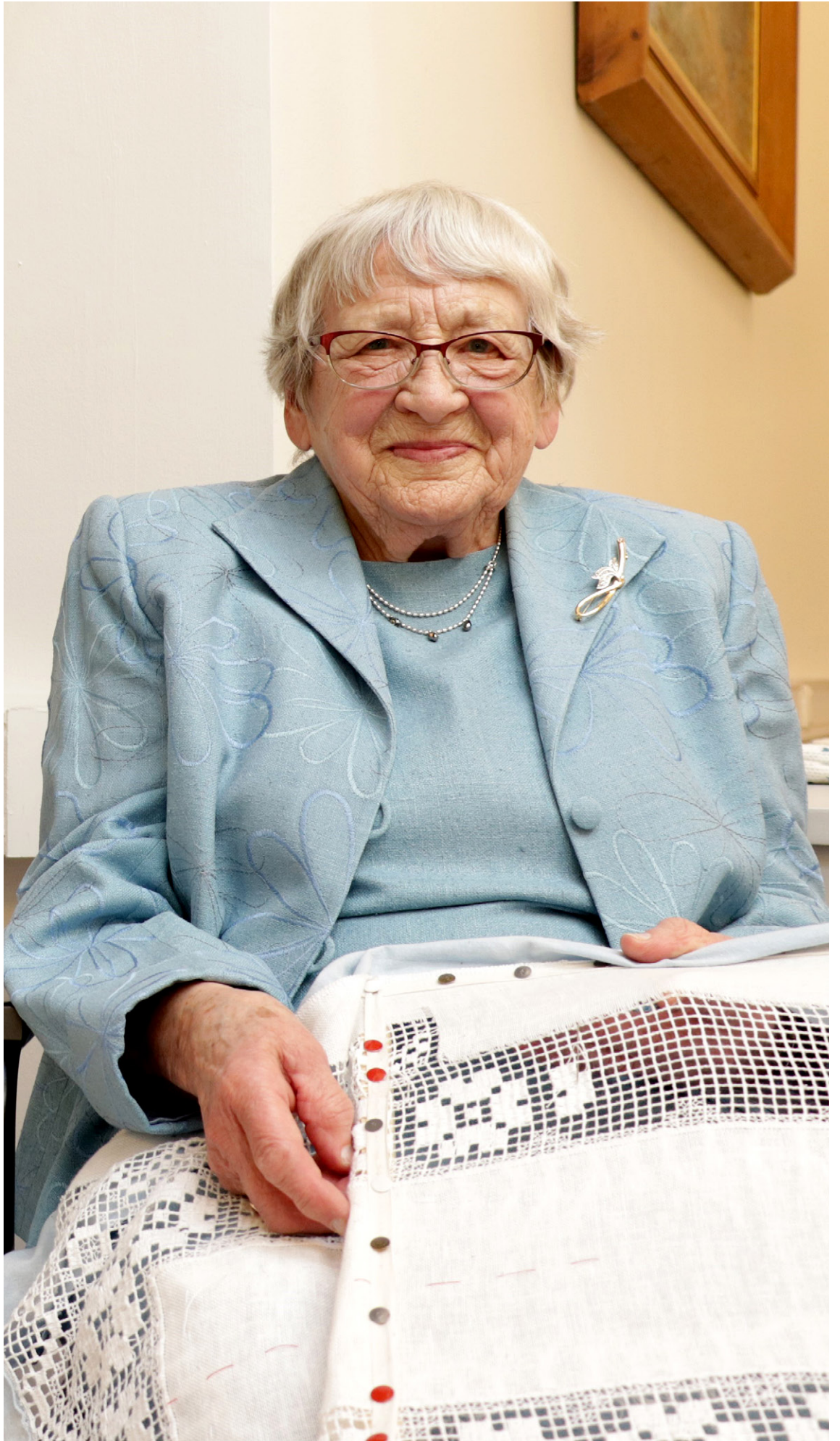
Alli Uunola
Käsitöiden harrastaja

-Onneksi on hyvä näkö, Uunola sanoo.

Uunolan mukaan revinnäiskirjonnassa tärkeitä ovat merkkilangat ja lankojen laskeminen.

- Ensimmäinen ehto on osata laskea langat. Jos ei laske lankoja, suttua tulee, Uunola opastaa.

- Parempi on pujottaa ruutu liian täyteen kuin jättää harvaksi. Harva on ruma, hän neuvoo.

Alli Uunola on ahkera käsitöiden tekijä. Tällä hetkellä työn alla on perinteistä revinnäiskirjontaa.

Hyvän näön lisäksi revinnäistyö vaatii tekijältään tarkkuutta, näppäryyttä ja kärsivällisyyttä. Työ etenee kurssilla ja jatkuu kotona.

- Tämä on hyvää ajankulua, sillä asun yksin. Välillä menee iltamyöhään. Kun pääsen alkuun, en malta millään lopettaa, Uunola sanoo.

ALLI UUNOLA on tehnyt käsitöitä nuoresta tytöstä lähtien ja vauhti näyttää vain kiihtyvän.

- Tässä ei ole ikärajaa. Käsitöitä voivat tehdä nuoret ja vanhat. Tykkään olla ihmisten parissa ja viihdyn käsityöpiirissä. Olen kyllä ajatellut, että koskahan se Vuokko heittää, minut kurssilta ulos, Uunola kertoo nauraen.

Sellaista pelkoa ei ole, sillä ikä ei ole Kivalo-opistossa este harras-

tamiselle.

Uunola kertoo, että hän on tehnyt melkein kaikkea kudonnasta, neuleisiin ja vaatteiden ompeluun. Aikanaan hän on ommellut vaatteita lapsilleen.

Ennen revinnäistöitä hän on tehnyt viisi pöytäliinaa ja verhon kapen hardanger-tekniikalla. Virkkausta hän on harrastanut vähiten, mutta sitä on luvassa.

Hän aikoo virkata hellehatun muodikkaasta paperilangasta, jota hänellä on harmaa kerä valmiina.

ENSIMMÄISET käsityönsä Uunola on tehnyt lapsuudenkodissaan ja kansakoulussa, jossa neulottiin lapaset ja sukat.

- Kävin 19-vuotiaana kansanopiston. Siellä sain käsityökipi-

nän. Kun tuli kotiin, kokosin itse kangaspuut ja aloin kutoa täkänää.

Uunola sanoo, että käsitöitä on ennen tehty tarpeeseen. Lapaset ja sukat on neulottu, vaatteet ommeltu, matot, liinat ja pyyheliinat kudottu Monet työt tehtiin alusta alkaen itse. Lampaat kerittiin, villa karstattiin ja kehrättiin neuleita varten.

Käsitöiden lisäksi Uunola harrastaa jumppaa kahdesti viikossa ja lukee paljon kirjoja. Käsityö ja lukeminen ovat myös osa Uunolan työhistoriaa. Hän on vetänyt kudontapiiriä 26 vuotta ja toiminut Maksniemen sivukirjastonhoitajana 23 vuotta.

Tällä hetkellä Uunola lukee Lucinda Rileyn Seitsemän sisarta -sarjaan kuuluvaa Varjon sisarta.